

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Arme Vagner Popović, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., zbog nepostupanja tuženika u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 28. studenog 2019.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 5. svibnja 2019. godine podnio tužbu ovom Sudu radi propuštanja tuženika da postupi po njegovom prijedlogu od 21. siječnja 2019., radi izvršenja rješenja tuženika od 2. siječnja 2019., kojem je Gradu Z. naloženo odlučiti o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama.

U tužbi navodi da je od tuženika tražio da donese rješenje o izvršenju svojeg rješenja KLASA: UP/II-008-07/17-01/387 od 2. siječnja 2019. te da odgovornim osobama, za slučaj neizvršenja, zaprijeti izricanjem novčanih kazni, a da tuženik po njegovom prijedlogu nije postupio, slijedom čega je nastala šutnja tuženika pa traži da ovaj Sud tuženiku naloži donošenje odluke o prijedlogu radi izvršenja.

Uz odgovor na tužbu, tuženik je dostavio dopis kojim je obavijestio Sud da je 23. svibnja 2019., prijedlog za izvršenje, sukladno pravnom stanovištu ovog Suda iz predmeta UrII-17/19 od 28. veljače 2019., ustupio na nadležno rješavanje Gradskom uredu za opću upravu Grada Z. pa predlaže da se ovaj spor obustavi.

Tužba nije dopuštena.

Iz podataka spisa proizlazi da je tuženik svojim rješenjem od 2. siječnja 2019. naložio prvostupanjskom tijelu- obvezniku prava na pristup informacijama da u zadanom roku riješi zahtjev tužitelja za pristup informaciji.

Javnopravno tijelo kojem je naloženo riješiti zahtjev tužitelja nije u zadanom roku odlučilo o zahtjevu pa se ovdje radi o klasičnom propuštanju javnopravnog tijela da u određenom roku odluči o pravu podnositelja zahtjeva, odnosno radi se o klasičnoj šutnji uprave.

Prema ocjeni ovog Suda, u takvom se slučaju uopće ne može raditi o izvršenju nenovčane tražbine u smislu članka 138. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje ZUP) kako to pogrešno smatra tužitelj, ali i Povjerenik za informiranje, a niti se, uopće, radi o rješenju podobnom za izvršenje u smislu članka 133. ZUP-a.

Drugostupanjsko rješenje kojim se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovno odlučivanje nije rješenje koje može steći svojstvo izvršnosti u smislu članka 133. stavka 3. ZUP-a, jer njime nije riješena upravna stvar.

Stoga, nije svako rješenje koje je steklo formalnu izvršnost podobno za izvršenje, a nije niti svako izvršenje rješenja, izvršenje u smislu postupovnih odredbi ZUP-a.

Naime, rješenje Povjerenika kojim je naloženo, Gradu Z. da odluči o zahtjevu podnositelja H. Š. o pristupu određenim informacijama je drugostupanjsko rješenje pa je stoga pozivanje na odredbu članka 138. stavka 1. ZUP-a pogrešno. Umjesto toga stranci stoji na raspolaganju pravni lijek – žalba zbog nedonošenja rješenja o zahtjevu, a o toj žalbi je dužan odlučivati Povjerenik, kao žalbeno tijelo.

U članku 25. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) propisano je da se žalba može izjaviti kad tijelo javne vlasti u propisanom roku ne odluči o zahtjevu podnositelja. Prema stavku 7. istog članka ZPPI kada utvrdi da je žalba osnovana Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjereni rok u kojem je dužno to učiniti.

Smatrat će se, prema stavku 8. istog članka ZPPI, da je tijelo javne vlasti onemogućilo ili ograničilo pristup informacijama korisniku ako ne postupi po odluci Povjerenika iz stavka 7. ovoga članka ili to ne učini u roku koji je odredio Povjerenik.

U toj situaciji Povjereniku stoje na raspolaganje „alati“ iz članka 119. ZUP-a i članka 61. i 62. ZPPI-a.

Sukladno članku 35. ZPPI-a, Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske kao neovisno državno tijelo obavlja nadzor nad provedbom ovog Zakona te je u tom smislu nadležan za kontrolu zakonitosti postupanja tijela javne vlasti čije akte i postupanja ocjenjuje u žalbenom postupku, a opstoji i prekršajna odgovornost javnopravnog tijela koje nije postupilo u skladu s nalogom Povjerenika.

Kako se ovdje uopće ne radi o izvršenju nenovčane obveze u smislu članka 138. – 144. ZUP-a, nego se radi o institutu šutnje prvostupanjskog javnopravnog tijela, to ne opstoji šutnja tuženika za odlučivanje o prijedlogu tužitelja za izvršenje vlastitog rješenja, što tužbu tužitelja čini nedopuštenom.

U odnosu na pitanje izvršivosti drugostupanjske upravne odluke, na sjednici sudaca ovog Suda donesen je Zaključak broj 6 Su-574/2019-3 prema kojem rješenje Povjerenika za informiranje kojim nalaže prvostupanjskom tijelu da odluči o zahtjevu stranke za pristup informacijama nije rješenje koje se izvršava u smislu odredbi članaka 133. do 144. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), već se, kad obveznik rješavanja zahtjeva stranke (prvostupanjsko tijelo) ne postupi po rješenju Povjerenika za informacije, radi o propuštanju prvostupanjskog javnopravnog tijela da u određenom roku odluči o zahtjevu stranke („šutnja uprave“) pa stranka temeljem članka 25. Zakona o pravu na pristup

informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.) može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje i inicirati pokretanje prekršajnog postupka.

Trebalo je stoga odgovarajućom primjenom članka 30. stavak 1. točka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17), riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 28. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.